

ŠTÁTNA FILHARMÓNIA KOŠICE

Štátna
príspěvková
organizačia

42. MEDZINÁRODNÝ ORGANOVÝ FESTIVAL IVANA SOKOLA 2012

The 42nd International Organ Festival of Ivan Sokol

42. Medzinárodný organový festival Ivana Sokola, 2012

The International organ festival of Ivan Sokol

Festival sa koná pod záštitou ministra kultúry Slovenskej republiky
a s finančnou podporou Mesta Košice

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

KOŠICE

Hlavný organizátor

Štátnej filharmónie Košice, štátnej príspevkovej organizácií

Július Klein, riaditeľ ŠfK

Gertrud Sokol, dramaturg festivalu

Spoluorganizátori

OZ GOTIKA, Rožňava

23. 9. 2012, Rožňava

Mestské kultúrne centrum Spišská Nová Ves

27. 9. 2012, Spišská Nová Ves

Mesto Poprad

2. 10. 2012, Poprad

Program/obsah

20. 9.	KOŠICE • ŠfK, Kai BUMANN, Jan KALFUS	str. 6
23. 9.	ROŽŇAVA • Jan KALFUS	str. 10
25. 9.	KOŠICE • Neithard BETHKE	str. 12
27. 9.	SPIŠSKÁ NOVÁ VES • Neithard BETHKE	str. 14
30. 9.	KOŠICE • Peter SOCHUĽÁK	str. 16
2. 10.	POPRAD • Peter SOCHUĽÁK	str. 18
Skladatelia a organ		str. 20

Reklamný partner

DOUBLE TREE
by Hilton
KOŠICE

In memoriam

Organový virtuóz, pedagóg, zakladateľ a dlhoročný dramaturg Medzinárodného organového festivalu **Prof. Ivan Sokol** (1937-2005) výrazne pozdvihol a obohatil hudobný život nášho mesta. Stál pri otvorení organovej triedy na košickom konzervatóriu, vdaka nemu máme nielen najstarší organový festival na Slovensku, ale aj koncertný organ v Dome umenia. V oficiálnych životopisoch Ivana Sokola nájdeme bohaté údaje o jeho koncertoch v európskych, amerických aj ázijských krajinách, početných oceneniah z prestížnych interpretačných súťaží, ako aj o jeho záslužnej organizačnej a pedagogickej činnosti. To, čo sa z formálnych životopisov nedozvieme, sú jeho ľudské kvality. Spolupracovníci si ho vážili ako veľkorysého človeka oplývajúceho skromnosťou, ochotou pomôcť a silným zmyslom pre spravodlivosť. Je príkladom umelca, ktorý sa napriek mnohým prekážkam a nepriaznivým spoločenským podmienkam dokázal vypracovať v uznávanú osobnosť. Jeho pamiatku si účinkujúci umelci aj na tohtoročnom festivale uctia chorálovou predohrou J. S. Bacha „*Ich ruf' zu dir Herr Jesu Christ*“, ktorá zaznie na každom koncierte s venovaním „In memoriam Ivan Sokol“.

*Organ virtuoso, pedagogue, establisher and long-time dramaturgist of the International Organ Festival **Prof. Ivan Sokol** (1937-2005) significantly raised and enriched the musical life of our city. He stood by the opening of an organ class at the Košice Conservatory; thanks to him we have not only the oldest organ festival in Slovakia but a concert organ in Dom umenia (House of Art) as well. In official biographies of Ivan Sokol we can find rich information on his concerts in European, American and Asian countries, information on numerous prizes from prestigious interpretation competitions and on his praiseworthy organization and pedagogue activities as well. What we cannot learn from the formal biographies are his human qualities. The people, he worked with, respected him as a generous man, who was modest and willing to help and with strong sense for justice. Prof. Sokol is an example of artist who in spite of many obstacles and unfavorable social circumstances was able to develop himself into a respected personality. The performing artists will render respect to him also at this year's festival with a choral overture of J. S. Bach „*Ich ruf' zu dir Herr Jesu Christ*“, which will be played at every concert with a dedication „In memoriam Ivan Sokol“.*

Vážení priatelia,

v roku 1970 sa v Dóme sv. Alžbety v Košiciach uskutočnil prvý ročník Medzinárodného organového festivalu, ako súčasť Košickej hudobnej jari. Dnes si mnohí ani neuvedomujeme, čo vtedy znamenalo uskutočnenie takéhoto projektu práve v priestoroch chrámu. Od roku 1991 je festival organizovaný výlučne Štátou filharmóniou Košice a bol presunutý na jeseň, na začiatok koncertnej sezóny.

Myšlienkom festivalu, ktorý od roku 2006 organizujeme aj v iných mestách, je naša snaha exportovať umenie za podpory Štátnej filharmónie Košice do regiónu a zároveň aj poukázať na potrebu udržiavať organy, niektoré aj historicky vzácné nástroje, ktorých kvalitu však už na mnohých miestach poznačil zub času. Teší nás, že v súčasnosti sa organy nielen ochraňujú a reštaurujú, ale zároveň sa stavajú aj nové. V roku 2007 sme otvárali festival slávnostným inauguračným koncertom novopostaveného organa v Kostole sv. Košických mučeníkov v Košiciach – Nad Jazerom. Teraz dávame do pozornosti zrekonštruovaný organ v Seminárnom kostole sv. Antona Paduánskeho v Košiciach, ktorý bol skolaudovaný v apríli tohto roku.

Zvuková krása organov ožije v interpretácii umelcov zo Slovenska a zahraničia. Okrem Košíc zaznejú organové recitály aj v kostoloch v Rožňave, Poprade a Spišskej Novej Vsi.

Chcem sa na tomto mieste podakovať všetkým spoluuspořiadateľom a hlavne Ministerstvu kultúry SR za podporu tohto už 42. ročníka Medzinárodného organového festivalu Ivana Sokola.

Návštěvníkom koncertov želám, aby krása a výnimočnosť hudobného umenia nadálej spríjemňovala a skrášľovala dni všedné i sviatočné, napĺňala ich pokojom i radosťou.

Július Klein
riaditeľ Štátnej filharmónie Košice

Dear friends,

In 1970 the first annual of the International Organ Festival took place at the St. Elisabeth Cathedral in Košice as part of the Košice Music Spring Festival. Today many of us do not even realize what it meant to accomplish such a project on the premises of the cathedral itself. Since 1991 the festival has been organized exclusively by the Slovak State Philharmonic, Košice and was shifted to autumn, to the beginning of the concert season.

The idea of the festival that we have been organizing also in other cities since 2006 is to export art with the support of the Slovak State Philharmonic, Košice into the region. At the same time we want to refer to the necessity to maintain organs, some of them being also historically valuable instruments, the quality of which is in many cases marked by the ravages of time. We are glad that the organs are currently not only protected and restored, but that new ones are being built as well. In 2007 we opened the festival with the festive inauguration concert of the newly built organ at the Church of Saint Martyrs of Košice – in the city district Nad Jazerom in Košice. Now we call attention to the restored organ at the Seminary Church of Saint Anthony of Padua in Košice that has been officially handed over for use in April this year.

The beauty of sounds of organs will come alive in the interpretation of artists from Slovakia as well as from abroad. Apart from Košice the organ recitals will also resound in churches in Rožňava, Poprad and Spišská Nová Ves.

Here I would like to thank all co-organizers and especially the Ministry of Culture of the Slovak Republic for the support of this 42nd annual of the International Organ Festival of Ivan Sokol.

To the concert visitors I wish that the beauty and extraordinariness of music art keep making the ordinary as well as festive days pleasant and beautiful and may it fill them with peace and joy.

Július Klein
Executive Director
The Slovak State Philharmonic, Košice

hudobnú život

- **jediný slovenský odborný časopis
o klasickej hudbe a jazze**
- **výše 40 rokov pravidelne informujeme
o hudobnom dianí na Slovensku
i v zahraničí**

Každý mesiac prináša

- reportáže na aktuálne témy,
- reflexie koncertov, festivalov, hudobného divadla,
- rozhovory s domácimi a zahraničnými osobnosťami hudobného života,
- profily mladých slovenských umelcov,
- recenzie CD, DVD, kníh a nôt,
- články a seriály z oblasti hudobnej história, hudobnej pedagogiky, hudobnej interpretácie a jazzu
- novinky zo sveta hudobného priemyslu a informačných technológií,
- „hudbu zvonku“ cez pohľady výtvarníkov, psychológov, lekárov, právnikov...

Ponúka priestor pre komerčnú inzerciu, bezplatnú občiansku inzerciu, oznamy a informácie hudobných inštitúcií, mediálne partnerstvá.

- www.hudobnyzivot.sk
- *Informácie a objednávky: distribucia@hc.sk*

KOŠICE | Dom umenia

štvrtok | 20. septembra 2012 o 19:00

Štátnej filharmónie Košice

Kai BUMANN | dirigent | Nemecko

Jan KALFUS | organ | Česká republika

Antonín DVOŘÁK | 1841-1904

Othello, predohra op. 93

Jan Křtitel VÁŇHAL | 1739-1813

Koncert pre organ a orchester C dur

*Allegro moderato * Adagio * Allegro*

Georg Friedrich HÄNDEL | 1685-1759

Koncert pre organ a orchester č. 1 g mol, op. 4

*Larghetto e staccato * Allergo * Adagio * Andante*

Benjamin BRITTEN | 1913-1976

Štyri interlúdiá z opery Peter Grimes

*DAWN/východ * SUNDAY MORNING/nedelňné ráno**

*MOONLIGHT/mesačný svit * STORM/búrka*

Antonín DVOŘÁK napísal na začiatku 19. storočia tri symfonické predohry, ktoré majú svojim hudobno-formálnym riešením veľmi blízko k symfonickej básni. Cyklus nesie spoločný názov Príroda, Život a Láska, neskôr označil skladateľ každú ouverturu samostatným titulom /V prírode - Karneval, Othello/. **Predohra Othello** je zo všetkých troch predohier najroziahlejšia: najskôr hudba tlmočí tichým hlasom sláčikových nástrojov vyznania lásky, do ktorých vpadá ostrý tón nepokojného napäťa – žiarlivosť. Nakoniec – po silných tympanónových úderoch – motív žiarlivosti prevládne nad všetkým. Ešte raz zaznie milostný motív z úvodu predohry, ale to už je skôr symbolický náznak Desdemonej modlitby pred strašným koncom. Potom sa drsná, príkra hudba v divokom spáde ženie až k záveru predohry, k Othellovu sebuznicienu, k zániku lásky, ktorú zničila slepá žiarlivosť...

Jan Křtitel VAŇHAL (Johann Baptist Vanhal) začína bohatú hudobnícku kariéru v 18-tich rokoch ako organista v zámockom kostole v Opočne. Neskôr prežil väčšiu časť svojho života vo Viedni, kde sa stal uznávaným skladateľom. Okrem početných fúg a preambulí je autorom aj dvoch organových koncertov (C dur, F dur).

Úspešná operná tvorba anglického skladateľa **Benjamina BRITTENA** predstavuje sedemnásť, moderným a zrozumieliňm jazykom písaných opier. Prvú z nich, Peter Grimes, autor skomponoval v roku 1945 ako operu s prologom a tromi dejstvami. Jej námetom bola báseň G. Grabba Mestečko. Anglický básnik v nej zobrazuje život rybárov v malom meste na východnom pobreží Anglicka, v ktorom sa všetko točí okolo peňazí a moci. Dej opery, sústredený na Petra Grimesa, záhadného a malomeštiackymi konvenciemi spútaného samotára, je popretkávaný všadeprítomnou myšlienkovou: more je všemocným vládcom. Tomu je podriadený i orchester, ktorý svojim „neutrálnym“ postojom zobrazuje – podľa slov Angličanov – akúsi sivosť Severného mora. Zo šiestich mimoriadne vydarených inštrumentálnych medzihier, ktoré v opere spájajú jednotlivé obrazy, sa štyri často predvádzajú koncertne ako suita.

KAI BUMANN nemecký dirigent, ktorý je dlhodobo spätý s polskou hudobnou scénou. Od roku 2008 zastáva post uměleckého riaditeľa Poľsko Baltickej filharmónie F. Chopina v Gdánsku. Narodil sa v Berlíne, kde vyštudoval dirigovanie

na Berlin Hochschule der Künste. Od roku 1986-1992 ako dirigent pravidelne spolupracoval s mnohými opernými scénami v Nemecku, kde uviedol hudobné premiéry takýchto opier ako sú napr.: „Lady Macbeth Mcenského okresu“ D. Šostakoviča, „Salome“ R. Straussa a „Lulu“ A. Berga“. V roku 1994 získal 2. cenu na Medzinárodnej dirigentskej súťaži v Ženeve a odvtedy sa datuje aj jeho spolupráca s najvýznamnejšími poľskými telesami. V roku 1996 sa stal hostujúcim dirigentom Poľsko Baltickej filharmónie F. Chopina v Gdánsku a šéfdirigentom Štátneho divadla vo Wiesbadene. V roku 1997 prijal pozíciu uměleckého riaditeľa Krakovskej opery a bol jej tak prvým dirigentom. V tom istom roku sa stal dirigentom Švajčiarskeho mládežníckeho symfonického orchestra. Od roku 1998-2003 pravidelne vystupoval na scéne Nemeckej opery v Berlíne. Od roku 2004 je stálym hostujúcim dirigentom Varšavskej komornej opery. Spolu s týmto orchestrom sa predstavil vo Francúzsku, Španielsku a dvakrát v Japonsku. V roku 2007 debutoval v Poľskej národnej opere vo Varšave.

KAI BUMANN is a German conductor who has been connected with the Polish music scene for a long time. Since 2008 he has held the position of the artistic director of the Polish Baltic F. Chopin Philharmonic in Gdansk. He was born in Berlin where he studied conducting at the Berlin Hochschule der Künste. Between 1986 and 1992 he regularly cooperated as a conductor with numerous opera scenes in Germany where he performed music premiers of such operas as e.g. "Lady Macbeth of Mtsensk District" by D. Shostakovich, "Salome" by R. Strauss and "Lulu" by A. Berg. In 1994 he received the 2nd prize at the International Conductor Competition in Geneva and since then he has cooperated with the most significant Polish ensembles. In 1996 he became a guest conductor of the Polish Baltic F. Chopin Philharmonic in Gdańsk and the chief conductor of the State Theater in Wiesbaden. In 1997 he accepted the position of the artistic director of the Cracow Opera and thus he was its first conductor. In the same year he became the conductor of the Swiss Youth Symphony Orchestra. Between 1998 and 2003 he regularly performed on the stage of the German Opera in Berlin. Since 2004 he has been a permanent guest conductor of the Warsaw Chamber Opera. Together with this orchestra he introduced himself in France, Spain and twice in Japan. In 2007 he made his debut in the Polish National Opera in Warsaw.

ŠTÁTNA FILHARMÓNIA KOŠICE (ŠfK) bola založená v roku 1968. V krátkom čase sa ŠfK zaradila medzi popredných reprezentantov slovenského interpretačného umenia a zaznamenala výrazné úspechy na koncertných pódiach mnohých európskych krajín a vo významných mestách Ázie a Ameriky. Štátnej filharmónii Košice koncertovala na medzinárodných hudobných festivaloch a vo významných kultúrnych centrach. V roku 1994 sa predstavila ako prvý slovenský symfonický orchester na americkom kontinente. Orchester spolupracoval s mnohými poprednými umelcami: Jiří Bělohlávek, José Carreras, Plácido Domingo, Giora Feidman, Julia Fischer, Valerij Gergiev, Emin Chačaturian, Gidon Kremer, Ivan Moravec, Igor Oistrach, Luciano Pavarotti, Libor Pešek, Alexander Rahbari, Thomas Sanderling, Tadeusz Strugala, Josef Suk, Julian Lloyd Webber, Antoni Wit... ŠfK prezentuje svoje umenie okrem aktívnej koncertnej činnosti aj prostredníctvom nahrávok pre rozhlas, televízne a nahrávacie spoločnosti (vyše 160 CD). Nahrávky pre vydavateľstvá Naxos, Marco Polo a i., komplet orchestrálnych skladieb J. Straussa ml. a ďalšie nahrávky (napr. J. Spohr, J. Raff, A. Rubinstein, W. Furtwängler, F. von Suppé, E. Waldteufel) predstavujú často unikáty – prvé nahrávky ojedinele počutých diel.

ŠfK je hlavným organizátorom dvoch medzinárodných festivalov: Košickej hudobnej jari a Medzinárodného organového festivalu Ivana Sokola, od roku 2003 aj Festivalu súčasného umenia ARS NOVA CASSOVIAE. Za svoju umeleckú činnosť bola Štátnej filharmónii Košice dvakrát udelená Cena mesta Košice (1994, 2000). Šéfdirigentom ŠfK je Zbyněk Müller.

ROŽŇAVA | Katedrála Nanebovzatia Panny Márie
nedele | 23. septembra 2012 o 18:00

Jan KALFUS | organ | Česká republika

Johann Sebastian BACH | 1685-1750

Prelúdium a fúga e mol, BWV 548

„Ich ruf' zu dir, Herr Jesu Christ“, chorálová
predohra, BWV 639

***in memoriam Ivan Sokol**

Josef RHEINBERGER | 1839-1901

Monológ, op. 162

*Poco agitato * Andante amabile*

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY | 1809-1847

Sonáta č. 1 f mol

*Allegro moderato e serioso * Adagio * Andante*

** Allegro assai vivace*

Jozef GREŠÁK | 1907-1987

Organová kniha pre Ivana Sokola

Larghetto

Alexandre GUILMANT | 1837-1911

Adagio molto zo Sonáty č. 3 c mol

Theodore DUBOIS | 1837-1924

Toccata

Spoluorganizátor: OZ Gotika, Rožňava

JAN KALFUS študoval hru na organe na Pražskom konzervatóriu u Jaroslavy Potměšilovej Jiřího Ropka, neskôr na Akadémii múzických umení v Prahe v triede Jana Horu. V rokoch 1982-83 študoval na Musikhochschule v Kolíne nad Rýnom u Viktora Lukasa. Na organovej súťaži Prazskej jari v roku 1984 získal Jan Kalfus titul laureáta. Samostatne koncertuje doma i v zahraničí

a v priebehu svojej koncertnej kariéry vystúpil vo väčšine európskych štátov, v Mexiku, USA, Kórei a Japonsku. Často spolupracuje s významnými súbormi a orchestrami okrem iných s Českou filharmóniou, Symfonickým orchesterom hl. mesta Prahy FOK a Symfonickým orchesterom Českého rozhlasu. Vo svojom repertoári má diela od baroka až po súčasnú hudbu, zvlášť diela českých skladateľov. V roku 1994 Jan Kalfus spoločne s Pavlom Kudeláskom a Pavlom Vernerom založili Stamicovo trio (husle, violončelo a čembalo), ktoré sa venuje interpretácii prevažne skladieb barokových majstrov. Od roku 1988 je Jan Kalfus pedagógom na organovom oddelení Pražského konzervatória a súčasne pôsobí ako organista v kostole sv. Antonína v Prahe. Je zakladajúcim členom Spoločnosti pre duchovnú hudbu.

JAN KALFUS studied organ play at the Prague Conservatory with Jaroslava Potměšilová and Jiří Ropek, later at the Academy of Performing Arts in Prague in the class of Jan Hora. Between 1982 and 1983 he studied at the Musikhochschule in Cologne with Viktor Lukas. Jan Kalfus was awarded a laureate title at the organ competition of the Prague Spring in 1984. He has solo performances in the Czech Republic and abroad and in the course of his concert career he performed in most of European countries, in Mexico, the USA, Korea and Japan. He often cooperates with significant ensembles and orchestras; among others with the Czech Philharmonic Orchestra, with the Prague Symphony Orchestra and with the Prague Radio Symphony Orchestra. His repertoire includes works ranging from Baroque to contemporary music, especially works from Czech composers. In 1994 Jan Kalfus established the Stamic Trio (violin, violoncello and cembalo) together with Pavel Kudelásek and Pavel Verner. It deals primarily with the interpretation of works from Baroque masters. Jan Kalfus has been a teacher at the organ department of the Prague Conservatory since 1988 and currently he is the organist at the St. Anthony Church in Prague. He is an establishing member of the Society of Spiritual Music.

KOŠICE | Seminárny kostol sv. Antona

Paduánskeho, Hlavná 81

utorok | 25. septembra 2012 o 19:00

Neithard BETHKE | organ | Nemecko

Georg Friedrich HÄNDEL | 1685-1759

Koncert pre organ F dur, op. 4, č. 5

*Larghetto * Allegro * Alla Siciliana * Presto*

Johann Sebastian BACH | 1685-1750

„Ich ruf' zu dir, Herr Jesu Christ“, chorálová

predohra, BWV 639

***in memoriam Ivan Sokol**

Prelúdium a fúga Es Dur, BWV 552

Joseph HAYDN | 1732-1809

Organový koncert C dur

(N. Bethke - transkripcia pre sólo organ, op. 83 /2008)

*Allegro * Adagio * Allegro*

Jozef GREŠÁK | 1907-1987

Organová kniha pre Ivana Sokola

Fanfáry

Neithard BETHKE | *1942

Variácie c mol, op. 6/1964 na vlastnú melódiu

k piesni „Du bist als Stern uns aufgegangen“

***venované môjmu priateľovi profesorovi Ivanovi Sokolovi**

Úvod (dunkel und mystisch)

1. Variácia (Rhythmisich straff) * 2. Variácia (Langsam und ausdrucksvoll) * 3. Variácia (Rasch und leicht) * 4. Variácia (Ruhig, elegisch) * 5. Variácia (Kraftvoll, schnell) * 6. Variácia (Lamentoso e con espressione) * 7. Medzihra (Quasi Reminiszenz) * 8. Variácia (Allegro vivace)

Alexandre GUILMANT | 1837-1911

Sonáta č. 4 d mol pre organ, op. 61

*Allegro assai * Andante * Menuetto * Finale*

Koncert podporil

NEITHARD BETHKE - German organist, conductor and composer. He grew up in a family of a pastor as the eighth of 10 children and was surrounded by music from his earliest childhood. Already at the age of 7 he played at the St. Nicolaus Church in Wöhrden where he made his first recording for the radio on the famous historical organ Anthonius - Wilde at the age of 11. At 13 he was a regularly playing cantor at this church. He studied church music, composition, piano and conducting in Lübeck, Freiburg, Paris, Madrid, Bologna and Hamburg. In 1965 he became the chief conductor of the newly established orchestra "Hansisches Kammerorchester Hamburg-Lübeck" and he held this position for 20 years. In 1969 he became an organist at the cathedral in Ratzeburg and in the same year he founded the well-known Summer Academy in Ratzeburg – annual master courses for young artists. In 1981 he became the chief conductor of the renowned "Deutsches Bachorchester" where he acts until today. Alone as well as with a choir he had several concerts in Germany and also abroad as a guest. He was also a professor of organ play and choir conducting. Neithard Bethke received recognition not only as a brilliant organist, but also as a talented opera conductor, conductor of symphony orchestras and last, but not the least as a composer. His composition currently includes 147 works. He performed at the International Organ Festival at organ concerts in 1980 and 1983.

Kostol sv. A. Páduánskeho

SPIŠSKÁ NOVÁ VES | Evanjelický kostol
utorok | 27. septembra 2012 o 18:00

Neithard BETHKE | organ | Nemecko

Charles AVISON | 1709-1770

Concerto per Organo č. 1 G dur

*Largo * Allegro * Adagio * Aria con affetto*

Johann Sebastian BACH | 1685-1750

„Ich ruf' zu dir, Herr Jesu Christ“, chorálová

predohra, BWV 639

***in memoriam Ivan Sokol**

Toccata a fúga „dórska“, BWV 538

Wolfgang Amadeus MOZART | 1756-1791

Andante F dur, K 616

Jozef GREŠÁK | 1907-1987

Organová kniha pre Ivana Sokola

„B-A-C-H“

Neithard BETHKE | *1942

Variácie c mol, op. 6/1964 na vlastnú melódiu

k piesni „Du bist als Stern uns aufgegangen“

***venované môjmu priateľovi profesorovi Ivanovi Sokolovi**

Úvod (dunkel und mystisch)

*1. Variácia (Rhythmisich straff) * 2. Variácia (Langsam und*

*ausdrucksvoll) * 3. Variácia (Rasch und leicht) * 4. Variácia (Ruhig,*

*elegisch) * 5. Variácia (Kraftvoll, schnell) * 6. Variácia*

*(Lamentoso e con espressione) * 7. Medzihra (Quasi Reminiszenz)*

** 8. Variácia (Allegro vivace)*

Nicolas Jaques LEMMENS | 1823-1881

Sinfonietta D dur

*Fanfare * Cantabile * Finale*

Koncert podporil

Spoluorganizátor: Mestské kultúrne centrum Spišská Nová Ves

NEITHARD BETHKE - nemecký organista, dirigent, a skladateľ. Vyrastal v rodine pastora ako ôsme z 10 detí a bol obklopený hudbou od svojho skorého detstva. Už v 7 rokoch hral na organe v kostole sv. Mikuláša vo Wöhrdene, kde ako 11-ročný urobil svoju prvú nahrávku pre rozhlas na slávnom historickom organe Anthonus - Wilde. Vo svojich 13 rokoch bol

v tomto kostole už pravidelne hrajúcim kantorom. Študoval cirkevnú hudbu, kompozíciu, hru na klavír a dirigovanie v Lübecku, Freiburgu, Paríži, Madride, Bologni a Hamburgu. V roku 1965 sa stal šéfdirigentom novozaloženého orchestra "Hansisches Kammerorchester Hamburg-Lübeck" a na tomto poste pôsobil 20 rokov. V roku 1969 sa stal organistom v katedrále v Ratzeburgu a v tom istom roku založil známu Letnú akadémiu v Ratzeburgu – každoročné majstrovské kurzy pre mladých umelcov. V roku 1981 sa stal šéfdirigentom obnoveného „Deutsches Bachorchester“ kde pôsobí dodnes. Sám alebo spolu so zborom a orchestrom hostoval na viacerých koncertoch doma a v zahraničí. Pôsobil tiež ako profesor hry na organe a zborového dirigovania. Neithard Bethke získal uznanie nielen ako brillantný organista, ale aj ako nadaný operný dirigent, dirigent symfonických orchestrov a v neposlednom rade aj ako skladateľ, jeho tvorba v súčasnosti zahŕňa 147 diel. Na Medzinárodnom organovom festivale v Košiciach sa predstavil na organových koncertoch v roku 1980 a 1983.

**KOŠICE | Kostol sv. košických mučeníkov –
 sídlisko Nad Jazerom**

nedeľa | 30. septembra 2012 o 19:00

Peter SOCHUĽÁK | organ | Slovensko

Johann PACHELBEL | 1653-1706

Ciacona d mol

Johann Sebastian BACH | 1685-1750

Koncert a mol podľa Antonia Vivaldiho, BWV 593

1. – bez označenia

2. Adagio

3. Allegro

„Ich ruf' zu dir, Herr Jesu Christ“, chorálová

predohra, BWV 639

*in memoriam Ivan Sokol

Carl Philipp Emanuel BACH | 1714-1788

Sonáta č. 3 F dur

*Allegro * Largo * Allegretto*

Jozef GREŠÁK | 1907-1987

Organová kniha pre Ivana Sokola

*Lento religioso * Preludio dramatico*

Franz LISZT | 1811-1886

Prelúdium a fúga na meno B-A-C-H

Koncert v spolupráci s Farnosťou sv. košických mučeníkov
v Košiciach – Nad Jazerom

PETER SOCHUĽÁK graduated from the Conservatory of Ján Levoslav Bella in Banská Bystrica in the major church music. In 2005 he graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava in the class of Prof. Ivan Sokol. He took part in interpretation courses under the lead of Suzanne Landale, Martin Sander and Jean Guillou. Already during his studies he took part in numerous concert performances not only in Slovakia, but also in Italy, Portugal, Germany and France as well. He has been a guest at several international organ festivals in Slovakia and abroad. He has made several concert recordings for the Slovak Radio. Since 2005 he has been a teacher of organ play at the Conservatory of Ján Levoslav Bella in Banská Bystrica as well as an organist at the Saint Francis Xavier Cathedral in Banská Bystrica. He is a co-organizer and dramaturge of the international organ festival Organfest Banská Bystrica. Regularly he is a member of juries of organ competitions in Slovakia and in the Czech Republic. He has also been an advisor for repairs and restorations of organs in the diocese of Banská Bystrica.

Kostol sv. košických mučeníkov

**POPRAD | Konkatedrála Sedembolestnej
Panny Márie**

utorok | 02. októbra 2012 o 18:00

**Otvárací koncert XXX. ročníka Popradskej
hudobnej jesene**

Peter SOCHUĽÁK | organ | Slovensko

Johann Sebastian BACH | 1685-1750

Prelúdium a fúga h mol, BWV 544

„Ich ruf' zu dir, Herr Jesu Christ“, chorálová

predohra, BWV 639

*in memoriam Ivan Sokol

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY | 1809-1847

Sonáta č. 2 c mol, op. 65

*Grave * Adagio * Allegro maestoso e vivace **

Allegro moderato (Fúga)

Jozef GREŠÁK | 1907-1987

Organová kniha pre Ivana Sokola

*Lento religioso * Preludio dramatico*

César FRANCK | 1822-1890

Chorál č. 3 a mol

Franz LISZT | 1811-1886

Prelúdium a fúga na meno B-A-C-H

PETER SOCHUĽÁK je absolventom Konzervatória J. L. Bellu v Banskej Bystrici v odbore cirkevná hudba. V roku 2005 absolvoval VŠMU v Bratislave v triede prof. Ivana Sokola. Zúčastnil sa interpretačných kurzov pod vedením Suzanne Landale, Martina Sandera a Jeana Guillou. Už počas štúdií absolvoval množstvo koncertných vystúpení nielen na Slovensku, ale i v Taliansku, Portugalsku, Nemecku, Francúzku. Bol hostom viacerých medzinárodných organových festivalov na Slovensku a v zahraničí. Realizoval niekoľko koncertných nahrávok pre Slovenský rozhlas. Od roku 2005 je pedagógom organovej hry na Konzervatóriu J. L. Bellu v Banskej Bystrici a organistom v katedrálnom chráme sv. Františka Xaverského. Je spoluorganizátorom a dramaturgom medzinárodného organového festivalu Organfest Banská Bystrica. Pravidelne zasadá do porôd organových súťaží na Slovensku a v Českej republike. Pôsobí taktiež ako poradca pri opravách a rekonštrukciách organov v banskobystrickej diecéze.

Interiér Konkatedrály Sedemb. Panny Márie

Organ má už stáročia popredné miesto medzi ostatnými nástrojmi. Nie náhodou nesie atribút kráľovský: je schopný mimoriadnej zvukovej rozmanitosti a krásy, má možnosti farebnej diferenciácie, schopnosti vystihnúť emocionálne javy a v neposlednom rade dôstojnosť a monumentálnosť. S organom sa oddávna spája duchovný, ale aj občiansky život človeka. Sprevádza ho po celý život - je neodmysliteľnou súčasťou chrámových obradov od narodenia človeka po jeho smrť.

I keď sa samostatná tvorba pre organ rozvinula až v 16. storočí, organ vznikol a vyvíjal sa už v predkresťanskej spoločnosti a v súčasnosti už ide v ústrety svojmu tretiemu tisícročiu. Za tie roky sa menil jeho výzor, funkcia, v jeho stavbe sa rôznorodo prelínali umelecké a technické prvky. Z obrovskej variability, ktorá je založená i na mnohorakosti písťa, vyplývali aj rôzne riešenia, tvary a koncepcie organov. A tak sme v súčasnosti dedičmi mnohých štýlových podôb nástrojov, ktoré vyplynuli z rôznych potrieb, mentality aj religiozity národov.

Obdobie baroka sa všeobecne označuje za zlatý vek organa. Vtedy dosiahli organové stavitelstvo a organová hudba svoju zrelosť a prvý vrchol. I keď na pomyslenom piedestáli stoja prevažne severonemeckí majstri, ich najväčšej osobnosti J. S. Bachovi pripravili pôdu neobyčajné kontrapunktické zručnosti juhonemca z Norimbergu **JOHANNA PACHELBELA**. V Eisenachu sa Pachelbel spriatelielil s členmi bachovskej rodiny a do konca sa stal krstným otcom dcéry strýka J. S. Bacha. Pachelbel, ktorého si J. S. Bach vážil a prevzal od neho niektoré skladobné spôsoby, dokázal sklíbiť prvky tradične majstrovskej juhonemeckej chorálovej techniky s vyspelou pedálovou technikou severonemeckých virtuózov. Z jeho šiestich **ciaccon**, predchodcov dnešných variácií, vyniká skladba v d mol.

Nepochybne je znakom geniality, že dielo **JOHANNA SEBASTIANA BACHA**, hoci uplynulo vyše 300 rokov od narodenia, ostáva stále pútavé a aktuálne. Jeho výpoved' je živá, napriek narastajúcemu časovému odstupu od doby vzniku, a dnešnými poslucháčmi je iste viac prijímaná a cenéná ako za jeho života. Rozsiahle dielo možno v princípe rozčleniť do dvoch skupín: na tzv. voľné skladby, kde patria predovšetkým prelúdiá, fantázie, toccaty, fúgy, a na skupinu chorálov, v ktorých sa rozmanitým spôsobom spracúvajú melódie protestantských duchovných piesní.

Tvorbou chorálov sa Bach zaoberal po celý život, bolí súčasťou jeho kantorského života, ale i vyjadrením hlbokej náboženského presvedčenia. Väčšinu jeho chorálov charakterizuje hĺbka citového rozpätia a krásu vokálnej polyfónie. Chorál „*Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ*“ BWV 639, zo zbierky Organová knižka, je komponovaný na spôsob tria. Chorálová melódia je plná vnútornnej vrúcnosti, pohyblivý stredný hlas akoby ilustroval „*prosby hriešnika, ostentatívny pedálový hlas predstavuje symbol pevnej viery*“ (Dufourcq). Invenčnosť v riešení harmonického pôdorysu chorálu presahuje až k romantickej farebnosti. Bachove voľné „svetské“ skladby dodnes udivujú svojou inštrumentálnou náročnosťou, obdivujeme ich architektonickú dokonalosť a monumetalitu. Veľkolepé **Prelúdium a fúga Es dur, BWV 552** upúta kompozično-stavebnou stránkou, keďže Bach v ňom použil tri témy odlišného charakteru. Prvá je majestátна s bodkovaným rytmom, príznačným pre francúzsku ouvertúru. Druhá myšlienka je lyrickejšia, tretia má pohyblivý, figuratívny ráz. Celistvosť prelúdia je v závere umocnená návratom prvej témy. Fúga je vybudovaná podobným spôsobom, sú to vlastne tri menšie fúgy za sebou, ktorých témy sa v záverečnej časti spoja dohromady. Tri témy v prelúdiu a trojitá fúga tejto skladby sa často vykladajú ako symbol svätej Trojice. **Prelúdium a fúga e mol, BWV 548** je jedným z najnáročnejších diel Bachovej organovej literatúry. Skladba vznikla v poslednom období Bachovej tvorby, keď pôsobil ako kantor v Lipsku. Pre neskoré roky Bachovho života je typická myšlienková sústredenosť a spôsob práce, ktorý evokuje formu klasickej sonáty nasledujúceho štýlového obdobia. Stavba prelúdia je logicky skĺbená a použitý hudobný materiál je obdivuhodne jednotný: aj vedľajšie myšlienky v podstate vyrastajú z materiálu hlavnej témy. Aj fúga presahuje svojou formou dovtedajší vývoj: identifikujeme v nej expozíciu, rozvedenie i reprízu ako náznak budúcej sonátovej formy. V blízkosti tejto monumentálnej skladby vzniklo **Prelúdium a fúga h mol, BWV 544**. Na rozdiel od veľkoleposti predchádzajúcich dvoch prelúdií je toto prelúdium „hudbou tichého smútka až potlačovaného vzlyku“ (Zavarský). Bachovi bolo dielo pravdepodobne obzvlášť blízke, lebo ho krasopisne prepísal ako hudobný závet v poslednej fáze svojho života, keď už strácal zrak. S pasionátnym a vyváženým prelúdiom kontrastuje pokojná, melodická fúga, ktorej téma pripomína nápev východoslovenskej ľudovej piesne. Keď 24-ročný Bach prijal miesto koncertného majstra a dvorného organis-

tu vo Weimare, začalo sa jeho najplodnejšie organové obdobie. Na dvore vojvodu Wilhelma-Ernsta vládol tворivý ruch, hralo sa mnoho talianskej hudby. Bach zhotoval mnoho odpisov diel Corelliho a Vivaldiho a talianske vplyvy sa dostali aj do jeho vlastnej hudby. Svedčia o tom organové transkripcie troch Vivaldiho koncertov. Predlohou pre **Koncert a mol, BWV 593** bol Koncert op. 3 č. 6 pre dvoje huslí. Bach sa snažil malými zásahmi urobiť skladbu zaujímavejšou napr. aj tým, že vyžadoval manuálové zmeny s farebnými diferenciami. Prvky koncertantného štýlu (concerta grossa), ktorí si osvojil z talianskej hudby, využil tiež v **Prelúdiu (Toccate) a fúge d mol, BWV 538**, nazývanej aj dórska. V prelúdiu Bach rozvrhol a dôsledne označil hru na dvoch manuáloch, čím sa zvýraznili zvukové rozdiely dvoch plenových plôch. Fúga na pomerne veľkom priestore mnohonásobne spracúva tému zloženú z dvoch rytmicky podobných kontrapunktov.

Bachov súčasník **GEORG FRIEDRICH HÄNDEL** poznal veľké organy zo svojej nemeckej vlasti, no po príchode do anglického Londýna sa musel zmieriť s existenciou malých nástrojov, ktoré ho očividne nedokázali inšpirovať tak, aby organu venoval grandiózne sólové opusy. Oslavovaný autor oratórií však vynahradil organu hendiķep zastrčeného kostolného nástroja a vyniesol ho opäť na výslnie hudobného života. Zásluhou Händlovej nápaditosti sa začal pestovať nový koncertný žánor spoluuhry organa s orchestrom. **Organové koncerty** zazneli po prvýkrát ako intermezzo jeho veľkých oratórií, v ich prestávkach ako osvieženie a rozptýlenie medzi obsahovo závažnými a náročnými čislami. Händel sedel pri organe uprostred orchestra a odtiaľ riadil malý sláčikový súbor, dopĺňaný najčastejšie dvoma hobojmi. Oblúbené čísla mali výrazné a ľahko zapamätateľné témy, tanecnú veselosť, virtuozu a jednoduchú štylizáciu, ktoré zapadli do novej hudobnej tendencie galantného štýlu. Našli pokračovanie i u ďalších skladateľov predklasického štýlu. Jedným z nich bol Angličan **CHARLES AVISON**, organista v kostole sv. Jána v Newcastle, autor 6 sólových organových koncertov.

Obdobie prechodu baroka ku klasicizmu sa začalo už počas Bachovho života. Pre organ to znamenalo ústup z dovedajšieho centrálneho postavenia v hudobnom svete. Nové bolo i zvukové smerovanie, ktoré upustilo od ostrosti mixtúr a preferovalo mäksí a hlbší zvuk základných hlasov. Od umeleckých ideálov Bacha sa vzdia-

lili už jeho synovia, ktorí hodnotu diela otca síce uznávali, ale pod vplyvom nového vkusu už v jeho hudobnom dedičstve nepokračovali. **CARL PHILIPP EMANUEL BACH**, aj keď patril k najvýznamnejším hudobníkom svojej doby, nemal taký zmysel pre organový štýl ako otec. Jeho hudba znamenala odklon od tradičnej polyfónie, bola nenáročnejšia, prístupnejšia. Pre sestru svojho mecena, kňažnú Annu Amaliu, ktorú učil, napísal 6 sonát. Sú to pôsobivé skladby v galantnom štýle, v klaviristickej štylizácii, ale so zriedkavým použitím pedálu.

Geniálny **WOLFGANG AMADEUS MOZART** hrával v detstve na chýrnych organoch, ktoré s otcom rád navštievoval na svojich koncertných cestách. Aj keď sa o jeho hre mnohí zmieňovali nadšene, neovládal typickú organovú techniku: pedál takmer nepoužíval a bas hral ľavou rukou. Tento štýl je dôkazom, ako postupne organová hra strácala na prestíži. Historicky sa toto obdobie zvykne charakterizovať aj ako úpadkové, pretože sa strácali pravé organové ideály a dôsledkom bolo vytlačenie organa na kraj hudobného diania. Závažné organové skladby Mozart neskomponoval. Okrem jednočasťových Kostolných sonát je autorom niekoľkých skladieb pre hrací automat, tzv. flautové hodiny. Bola to v tom čase oblúbená hudobná hračka, mechanický stroj s písťalami. V dnešnej dobe sú tieto skladby prepísané do verzie hrateľnej na organe ako napr. i **Andante F dur, K 616**, pôvabné rondo s variáciami.

JOSEPH HAYDN sa venoval organu iba v mladom veku ako organista kláštora Milosrdných bratov vo Viedni. Pravdepodobne z tohto obdobia pochádza 8 koncertov pre organ a orchester, tri z nich majú súvis s predvedením v kostole. Prvý, najznámejší a najväčší z nich, **Koncert C dur č. 1**, bol napísaný z príležitosti skladania rehoľných slubov jeho bývalej snúbenice. Patrí k najlepším klasickým dielam a hodnotou nezaostáva za jeho symfóniami. Prvá časť prezrádza sústavné zdokonaľovanie klasickej sonátovej formy, v druhej, pomalej časti vyniká pôvab melodickej kresby, zaodetej do rokokových figurácií. Sila Haydnovej individuality sa najviac prejavuje v tretej časti, kde ľudovo znejúce motívy prirodzene zapadajú do uhladeného hudobného priebehu. Haydnove koncerty, spolu s koncertmi Händla, možno považovať za prvé znaky sekularizovania organovej hudby, za pokus o etablovanie organa do verejného hudobného života.

Nový spôsob vnímania organa ako svetského koncertného nástroja priniesol v 19. storočí prevratné zmeny v oblasti techniky a zvukovosti. Po technickej stránke sa zavedením pneumatickej traktúry výrazne zľahčil chod klávesov a zaviedla možnosť rýchlych dynamických a farebných zmien. Do popredia sa dostali nové, dovtedy nepoužívané registre, výraznejšie tlmočiace obsah a jemnú citovosť romantických diel. Zvuk v romantickom poňatí sa mal vlniť a prechádzať jemnou paletou farieb. Na tento účel sa postavili veľké, krásne organy, ktoré mnohých skladateľov inšpirovali k napísaniu organových skladieb.

FRANZ LISZT venoval organu jedno z najhrávanejších diel organovej literatúry **Prelúdium a fúgu na meno B-A-C-H**. Inšpiráciou k napísaniu tohto diebla bolo postavenie veľkého 4-manuálového organa v Merseburgu. Aj keď nakoniec skladba na posviacke organa nezaznela, pretože nebola hotová, stala sa svoju vďačnou štylizáciou, bravúrou a farbitosťou prototypom novej formy so silným hudobným výrazom. S Lisztovym menom sa spája nielen kompozičné, ale aj interpretačno-výrazové novátorstvo. Extrémne rozvinul inštrumentálnu techniku a do hry vniesol nové obsahy: extatické, tragicky exaltované, ale i básnivé, intímne, transcendentálne. Spracovanie témy s tónmi b-a-c-h sa v dejinách hudobnej literatúry objavuje často ako výraz úcty k veľkému lipskému majstrovi.

Veľkým obdivovateľom Bachovej hudby bol i **FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY**, ktorý sa stal jej propagátorom v čase, keď bola v hlbokom zabudnutí. Jeho historické uvedenie Matúšových paší v Berlíne v r. 1829 sa postaralo o renesanciu Bachovej hudby a záujem verejnosti o jej štúdium. Vo svojom kompozičnom štýle dokázal Mendelssohn prepojiť umenie bachovského kontrapunktu s jemnou romantickou citovosťou. Bol dobrým organistom a po príchode do Anglicka napísal na tamojšiu objednávku **6 Sonát**. Nie sú to sonáty v klasickom slova zmysle, ale náročné viacdielne skladby netypického radenia, obsahujúce i tradičné organové formy (prelúdium, fúga, variácie). Mendelssohn staval do popredia pokojné myšlienky, umiernené city a prísnu vyváženosť formy.

S „klasickým romantikom“ Mendelssohnom mal mnoho spoločných črt uznaný nemecký „romantický klasik“ **JOSEPH GABRIEL RHEINBERGER**. Aj on si ctil

veľké a neprekonateľné majstrovstvo Bacha a snažil sa ho napodobniť vo svojom diele, ktoré vynikalo dokonalosťou foriem a ušľachtilým výrazom bez extrémnosti. V Mníchove, kde pôsobil, bol vychýreným kontrapunktikom a nazývali ho druhým Bachom. **Monólogo op. 162** sú cyklom 12 krátkych skladieb reflektujúcich osobné nálady a pozorovania autora, ktorý sa v rozhovoroch sám so sebou ocitá neraz v hudobnom konflikte.

Veľkým zástancom Bachovho odkazu bol i Belgačan **JACQUES-NICOLAS LEMMENS**, žiak nemeckého učiteľa, virtuóza a pokračovateľa bachovskej línie J. A. Hesseho. Na Kráľovskom konzervatóriu v Bruseli, kde učil, novátorsky zaviedol štúdium Bachových diel a svojou rozsiahloou koncertnou činnosťou ich urobil známymi v západných hudobných centrach. Ch. M. Widor po jednom jeho vystúpení napísal: „*Nikto, kto počul belgického majstra, nemohol zabudnúť na silu, čistotu a vznešenosť jeho hry. Bol dokonalý hudobník, zázračný tlmočník Bachových myšlienok*“. Lemmens mal rozhodujúci vplyv na svojich francúzskych žiakov – organistov, medzi ktorých patril aj **ALEXANDRE GUILMANT**. Ten sa od svojho učiteľa naučil prísnej kompozičnej práci, umeniu kontrapunktu a vyváženým klasickým formám. V kombinácii s francúzskym espritom, koloristikou a výrazosťou vytvoril interpretačný štýl, ktorý sa stal základom svetoznámej francúzskej školy. Guilmant sa preslávil ako koncertný hráč: bol prvým Francúzom, ktorý precestoval Európu a hral pred kráľovnou Viktóriaou. Výnimočne ho ocenili v Amerike, pre ktorú sa stal meradlom najvyššej kvality. Jeho záber bol široký a rôznorodý, nachádzame v ňom monumentálne plochy veľkého zvuku, figuratívne a toccatové sledy, imitačnú techniku, pedálové sóla i jemné, ušľachtile melódie. Všetky tieto komponenty využíva i v **Sonátech**. Na prelome 19. a 20. storočia boli Guilmantove skladby veľmi obľúbené a ich popularita pretrvala dodnes.

V tom istom roku ako Guilmant (1837) sa narodil **THÉODORE DUBOIS**, profesor kompozície a riaditeľ parížskeho konzervatória. Vydal tri zbierky organových skladieb rozličného žánru. Dnes sa hráva hlavne jeho populárna **Toccata G dur**.

Najvýznamnejšou osobnosťou organovej neskororomantickej hudby druhej polovice 19. st. bol **CÉSAR FRANCK**. Skromný umelec, pôsobiaci celý život skôr

v ústraní, hral vyše 30 rokov v kostole sv. Klotildy v Paríži. Ako 56-ročný dostal organovú triedu na konzervatóriu. Jeho osobitá hudobná reč kombinuje prvky francúzskej elegancie, farebnosti, jemnej náladovosti a stavebnej kultivovanosti s germánskou dôslednosťou a sklonom k monumentalite. 3 Chorály sú Franckove posledné skladby, akýsi testament, „*zrkadlo jeho života a tlmočníka jeho duše*“ (V. d’Indy). Sú to skôr fantázie, viacdielne skladby, ktoré charakterizuje bohatá chromatika, dômyselná stavba, množstvo vnútornej hĺbky a úprimnosti. **Chorál a mol** je vybudovaný na kontraste medzi virtuóznymi tokátovými pasážami, vlastným chorálom a pomalou strednou časťou. Excelentná kvalita hudby C. Francka sa stala významným meradlom pre ďalšie generácie organistov.

Improvizácie na organe v detstve boli pre bardejovského rodáka **JOZefa GREŠÁKA** prvým kontakтом so živou hudbou. Neskorší bohatý hudobný život v Košiciach, MOF, existencia a umelecké pôsobenie organistu Ivana Sokola boli nepriamou výzvou pre vznik Grešákovej prvej skladby pre sólový nástroj **Organová kniha pre Ivana Sokola**. Cyklus 23 skladieb bez obsahovej či formovej súvislosti, ktorý pred rokom revidoval J. Podprocký a vydal Hudobný fond, je pásmom rozličných nálad. V hudbe Organovej knihy, podobne ako v iných dielach, je prítomné neustále pulzovanie. Ten-to svojrázny, takmer pudový element však predstavuje novú kvalitu v tempovo-rytmickej oblasti. Grešák si vynášiel progresívne pracovno-kompozičné riešenie, ktoré postupne a premyslene transformuje hudobný materiál a čas do tzv. buniek. Celoživotnou láskou a inšpiračným zdrojom pre J. Grešáka boli nielen v Organovej knihe použité východoslovenské ľudové piesne, obdivoval ich jedinečnosť. Vitalita, nekonvenčnosť, avantgardnosť – to sú osobité, jedinečné črty Grešákovej hudby.

Emília Dzemjanová

THE SLOVAK STATE PHILHARMONIC, KOŠICE (SfK) was founded in 1968. In short time SfK ranked amongst foremost representatives of the Slovak performance art and recorded remarkable achievements on the concert stages of European countries but also in a number of substantial towns of Asia and Americas. The Slovak State Philharmonic, Košice had concerts on the international music festivals and in the outstanding cultural centres. In 1994, SfK presented as a first Slovak symphonic orchestra in America. The orchestra worked with many foremost artists such as Jiří Bělohlávek, José Carreras, Plácido Domingo, Giora Feidman, Julia Fischer, Valery Gergiev, Emin Khatshaturyan, Gidon Kremer, Ivan Moravec, Igor Oistrakh, Luciano Pavarotti, Libor Pešek, Alexander Rahbari, Thomas Sanderling, Tadeusz Strugala, Josef Suk, Julian Lloyd Webber, Antoni Wit and others. In addition to the active concert activities, SfK presents its art through recordings for radio and television broadcasting as well as for record companies (above 160 CDs). The recordings for the publishing houses Naxos, Marco Polo and others, a set of orchestral compositions of J. Strauss Jr. and other recordings (for instance J. Spohr, J. Raff, A. Rubinstein, W. Furtwängler, F. von Suppé, E. Waldteufel) often represent unique recordings – the initial recordings of works seldom heard. The SfK is the principal organiser of two international festivals: The Košice Music Spring Festival and the International Organ Festival of Ivan Sokol; and since 2003 the Contemporary Art Festival ARS NOVA CASSOVIAE as well. For its artistic activities The Slovak State Philharmonic, Košice was awarded the Košice City Prize two times (in 1994 and 2000). Zbyněk Müller is the Principal conductor of the Orchestra.

Mediálni partneri

Korzár

festivaly.sk

AKCNY

PORT.sk
kiná tv divadlá

hudobný život

kam do mesta

kedykam.sk
www.kedykam.sk

L'artura
www.lartura.sk

VSTUPENKY na koncerty v Košiciach
si môžete zakúpiť **od 20. 8. 2012** v pokladnici **ŠfK**
Dom umenia, Moyzesova 66.
po: 14.00-16.00 / ut, st, št: 14.00-17.00

Vstupenky je možné zakúpiť aj v **MIC Dargov** (Štúrova 1),
Návštevníckom centre mesta Košice (Hlavná 59)
a na mieste koncertu hodinu pred začiatkom podujatia.

Cena vstupenky na koncerty v Košiciach:
20. 9. 2012: 6,- € / 5,- € / 4,- €
27. 9. 2012: 5,- €
študenti, dôchodcovia, ZŤP zľava 50 %
30. 9. 2012: dobrovoľné vstupné

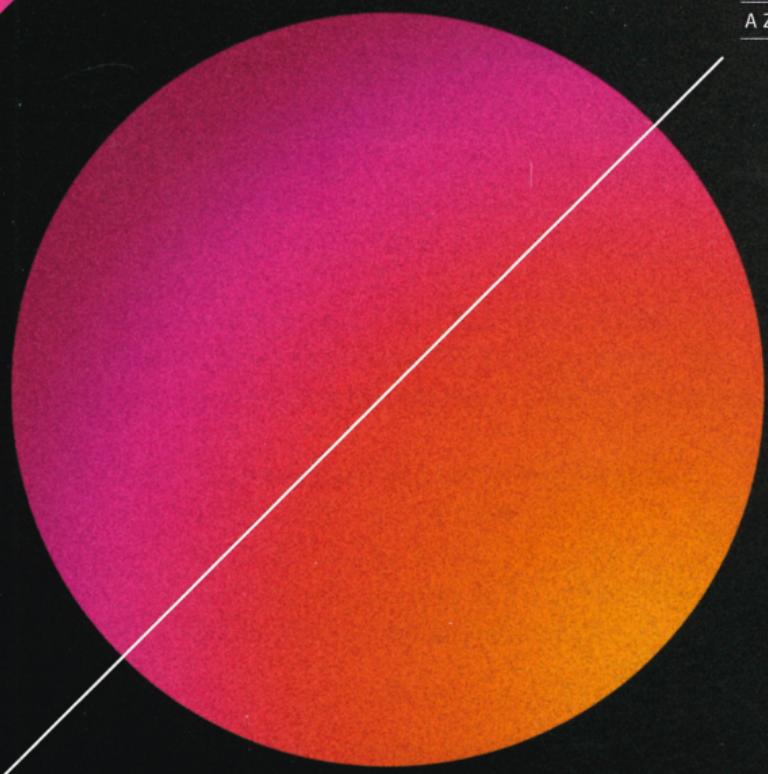
**Výšku vstupného a spôsob predaja vstupeniek
na koncerty MOF mimo Košíc**
určuje miestny spoluorganizátor koncertu

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Štátnej filharmónie Košice
Dom umenia, Moyzesova 66, 040 01 Košice
sekretariát: 055/622 45 09, sfk@sfk.sk,
vstupenky: 055/622 07 63, vstupenky@sfk.sk
prenájom DU: 055/622 72 15, spravca@sfk.sk
koncerty: 055/622 72 16, um.prevadzka@sfk.sk

>> www.sfk.sk <<

Vydala: Štátnej filharmónia Košice
Zodpovedný redaktor: PaedDr. Mgr. art. Július Klein,
riaditeľ ŠfK
Zostavili: Jana Čajbíková, Hana Bonková
Anglický preklad: ARB Trade Košice
Fotografie: účinkujúci, archív ŠfK
Redakčná uzávierka: 31. 8. 2012
Sadzba a tlač: OTA, a. s., Košice

30. 10. 2012

Z Košíc do Prahy

V Štátnej filharmónii Košice sa predstavia dva košickí rodáci žijúci v Prahe, úspešní na svetových hudobných pódiach: husľový virtuóz **Miroslav Ambroš** a hudobný skladateľ **Juraj Filas** (3. symfónia).

23. 11. 2012

Trio Mediaeval & Arve Henriksen

Nórsky **Trio Mediaeval** patrí k absolútnej svetovej špičke komorného spievania. Koncert tria s jazzovým trúbkarom **Arve Henriksenom** sľubuje výnimočný hudobný zážitok.

29. 11. 2012

Francúzske impresie

Špecialista na francúzsky symfonický repertoár – dirigent **Alain Paris** a fomenálny violončelista **Gautier Capuçon** uvedú s orchestrom Štátnej filharmónie Košice atraktívny program zostavený z diel francúzskej hudby 19. a 20. storočia.